

[Landbrugsministeren.]

ind udover de 100 000 t skal fordeles efter forhandling mellem ministeriet og landbo- og husmandsforeningerne.

Det ærede medlem hr. Tholstrup var inde på alle mulige problemer, som der ikke er grund til at gå ind på, og det ærede medlems udtalelser var endvidere så hasarderede, at der ingen grund er til debat. Når det ærede medlem f. eks. sagde, at det er kun tåber, der opfodrer hvede, kender han ikke meget til landbrug. Der opfodres meget hvede; selvom der er forskel på prisen på hvede og andet korn, er der ingen tvivl om, at mange, som har hårdt brug for korn, ville fodre det op, hvis der ikke var en lov, der hindrede det.

Victor Larsen: Den højtærede landbrugsminister og jeg kan meget hurtigt blive enige om spørgsmålet om kornnoteringen. Jeg er iøvrigt så gammel landmand, at jeg er fuldkommen klar over, at kornnoteringen ikke altid danner basis for de handlende. Anderledes stiller det sig med hensyn til prisen for den afleverede hvede. Her begår den højtærede landbrugsminister efter min mening den store fejltagelse at forudsætte, at prisen på importeret korn er lig frihandelskornprisen. De to priser dækker ikke hinanden. Prisen på indenlandsk korn, altså frihandelskornet, har aldrig været og vil heller ikke i det kommende høstår blive den samme som prisen for importeret korn. Der har altid været en forskel på en 2—3 kr. og nu altså 4 kr. efter varens kvalitet. Selv under forudsætning af, at man gør sig umage for at få godt korn ind i landet, vil det udenlandske korn ligge i en lavere pris, og derfor mener jeg, at forudsætningen for forliget, som det også fremgår af en del af landbrugsministerens bemærkninger, er, at man får frihandelskornprisen plus 4 kr.

Den højtærede landbrugsminister siger i sin forelæggelsestale, at landmændene i realiteten opnår en pris svarende til frihandelskornprisen plus 4 kr. Det samme siges i bemærkningerne, som jeg citerede før; men det bliver en anden pris, end hvis man lægger importkornprisen plus 4 kr. til grund for prisen for afleveret hvede. Man kan komme om ved det på den måde, at enhver, som skal aflevere hvede, må have frihandelskornprisen, altså den gamle bygpris, for sin hvede plus 4 kr., og at han, hvis han vil have noget tilbage af importkornet, må betale den pris, det koster; vil han ikke have noget af det, er spørgsmålet klaret med det samme. Jeg håber altså, at det er

en ting, vi ret hurtigt kan komme til rette om i det kommende udvalg, for efter min opfattelse var det det, man blev enig om under forhandlingerne.

Tholstrup: Der er sikkert adskillige landbrugsforhold, som jeg ikke er så godt inde i som den højtærede landbrugsminister, men om foderteknik tror jeg nok at jeg kan tale med. Jeg har, indtil landbrugsministeren i 1932 gennemførte svinekortordningen og hindrede mig i at fortsætte, leveret adskillige tusinde slagterisvin til et slagteri i Roskilde om året, så jeg kan nok sige, at jeg har nogen erfaring, og at der kom et par tusind landmænd fra hele landet, også fra fremmede lande om året for at studere vore forhold, tyder også på, at jeg er kendt med det område. De fodringsmetoder, som jeg anvendte, er også bagefter anvendt af landbrugere hele landet over. Dertil kommer, at jeg i de år, da mange landmænd påstod, at de bandt en 10-kroneseddel i halen på ethvert slagtesvin, kunne få det til at løbe rundt og endda have et lille overskud.

Det er kun tåber, der anvender hvede til en pris, der er 4 kr. højere, end de kan købe byg for, til fodring af svin. For det første fordi byggen er bedre at fodre med, og for det andet, fordi folk nu engang gerne vil tjene disse 4 kr. Men der er også tale om en anden prisforskel under frie forhold, for importeret hvede koster i dag 43—44 kr., medens importeret byg og majs er 10 kr. billigere, så hvis nogen vil fodre korn op, der er 10 kr. dyrere end det, man kan få her i landet, vil jeg påstå, at det kun kan være tåber.

Landbrugsministeren (Bordning): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Victor Larsen, at det forslag, han nu fremsætter, ville betyde en ændring i lovforslaget. Sådan står der ikke i forslaget. Der er ikke tale om, at den landmand, der afleverer hvede, får en bestemt pris for den. Der står udtrykkelig i lovforslaget — og det var også det, vi var enige om —, at de landmænd, der afleverer hvede, får ret til ombytning med et tilsvarende kvantum majs eller byg plus 4 kr. pr. 100 kg. Hvis de ikke vil have dette ombytningskorn, kan de sælge det, men der står ingenting om, at staten skal købe det. Tværtimod, landmanden får kornet, og vil han ikke have det, må han sælge det og tage den pris, han kan få for det.

Formanden: Det ærede medlem hr. Victor Larsen har ordet for en kort bemærkning.